

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1251/91

af 13. maj 1991

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af audiobånd i kassetter med oprindelse i Japan og Republikken Korea, om endelig opkrævning af den midlertidige told og om afslutning af proceduren vedrørende Hongkong

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 9 og 12,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 3262/90⁽²⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af audiobånd i kassetter, i det følgende benævnt »audiokassetter«, med oprindelse i Japan, Republikken Korea og Hongkong og henhørende under KN-kode 8523 11 00. Gyldighedsperioden for denne told blev forlænget med højst to måneder ved forordning (EØF) nr. 578/91⁽³⁾.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold anmodede alle de eksportører, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 3262/90, og repræsentanterne for klagerne om at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet. De og en importør fremlagde endvidere skriftlige redegørelser for deres synspunkter vedrørende undersøgelsesresultaterne.
- (3) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse, og aflagde kontrolbesøg hos Hitachi Maxell, Tokio, Japan.
- (4) Parterne blev efter anmodning underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på

grundlag af hvilke Kommissionen agtede at anbefale indførelse af endelig told og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Der fastsattes endvidere en frist, inden for hvilken parterne kunne gøre indsigelse efter denne underretning. Der blev taget hensyn til deres mundtlige og skriftlige bemærkninger, og resultaterne af Kommissionens undersøgelse ændredes om fornødent i overensstemmelse hermed.

- (5) Som følge af procedurens indviklede karakter, navnlig den omfattende efterprøvning af den store mængde oplysninger og de mange argumenter, der er fremsat, kunne undersøgelsen ikke afsluttes inden for den frist, der er fastsat i artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

C. DEN AF UNDERSØGELSEN OMFATTEDE VARE, SAMME VARE OG ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

- (6) I den foreløbige undersøgelse (betragtning 9 til 12 i forordning (EØF) nr. 3262/90) fandt Kommissionen, at selv om der findes mange audiokassettemodeller, som er forskellige med hensyn til båndlængde, belægning af båndet og udformning af kassetten, har disse modeller alle de samme grundlæggende fysiske egenskaber, samme anvendelsesformål og brug og samme distributionskanaler.
- (7) En eksportør anfægtede dette resultat og anmodede om, at audiokassetter med bånd belagt med et metalpigment (i det følgende benævnt metalaudiokassetter) blev holdt uden for undersøgelsen. Den pågældende eksportør hævdede, at metalaudiokassetter er kassetter af meget høj kvalitet, som købes af specialister og kræver en kassettebåndoptager med særlig nøglefunktion, for at båndkvaliteten virkelig kommer til sin ret. En lignende påstand blev fremført af en importør, der anmodede om, at audiokassetter til automatiske telefonsvarere blev holdt uden for undersøgelsen.
- (8) Kommissionen kan godtage, at der er mindre forskelle med hensyn til kvaliteten eller anvendelsen af audiokassetter, men den finder, at disse forskelle i realiteten opvejes af ensartetheden i egenskaber og funktioner, som indebærer, at de i høj grad kan erstatte hinanden. Kommissionen noterer i den forbindelse, at metalaudiokassetter også kan anvendes i en båndoptager uden særlig

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 313 af 13. 11. 1990, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 65 af 12. 3. 1991, s. 20.

nøglefunktion (og følgelig med en lydgenivelse af lavere kvalitet), og at kassetter til automatiske telefonsvarere kan anvendes i en hvilken som helst båndoptager eller -afspiller til en hvilken som helst lydoptagelse eller -genivelse. Kommissionen finder under disse omstændigheder, at metalaudio-kassetter og standardkassetter til automatiske telefonsvarere ikke bør holdes uden for undersøgelsen.

- (9) Rådet bekræfter ovenstående konklusioner og bekræfter til gengæld, at audiokassetter, der er kendetegnet ved betydelige forskelle i fysiske egenskaber, størrelse, komponenter og brug, såsom mikrokassetter, endeløse kassetter til automatiske telefonsvarere, edb-kassetter eller digitale audiobåndkassetter (DAT) ikke er varer, der er omfattet af denne procedure. Rådet bekræfter endvidere Kommissionens undersøgelsesresultater med hensyn til samme vare og den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet som anført i betragtning 15 og 16 (de berørte parter havde ingen bemærkninger hertil) i forordning (EØF) nr. 3262/90.

D. NORMAL VÆRDI

- (10) Med henblik på den endelige afgørelse blev den normale værdi generelt fastlagt efter samme metoder som dem, der anvendtes i forbindelse med den foreløbige afgørelse under hensyn til nye kendsgerninger og bemærkninger fremført af parterne.

1. Den normale værdi fastsat på grundlag af priserne i eksportlandet

- (11) I betragtning 20 i forordning (EØF) nr. 3262/90 blev der i forbindelse med den foreløbige undersøgelse ikke givet tilladelse til, at værdien af forskellige gaver (f.eks. kartotekskort, fotografier, osv.), som to eksportører tilbød, blev fratrukket hjemmemarkedspriserne med henblik på at fastsætte den normale værdi. De berørte eksportører har reageret på Kommissionens foreløbige undersøgelsesresultater og har fremført, at værdien af disse gaver bør betragtes som en rabat og derfor trækkes fra hjemmemarkedspriserne.

Som tidligere anført i den foreløbige afgørelse finder Kommissionen, at disse gaver, som på grund af deres art er uden forbindelse med den pågældende vare, ikke virker som et nedslag i prisen på audiokassetter, der sælges på hjemmemarkedet, men anses for at være reklameudgifter, for hvilke der ikke kan indrømmes fradrag, jf. artikel 2, stk. 3,

litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Rådet bekræfter dette synspunkt.

2. Den normale værdi fastsat på grundlag af den beregnede værdi

a) Modeller opdelt i serier

- (12) Som forklaret i betragtning 22 i forordning (EØF) nr. 3262/90 fastlagde Kommissionen foreløbigt den normale værdi for en eksportør på grundlag af den vejede gennemsnitspris for audiokassettemodeller opdelt i serier. En efterfølgende undersøgelse gav Kommissionen den opfattelse, at denne gennemsnitspris ikke kunne anvendes som et pålideligt grundlag for en nøjagtig beregning af den normale værdi.
- (13) Det blev på grundlag af den efterfølgende undersøgelse fastslået, at der hverken var et tilstrækkeligt stort salg på hjemmemarkedet af audiokassettemodeller, som var egnet til direkte sammenligning med modeller, der solgtes til eksport til Fællesskabet, eller et salg til priser, som gav mulighed for at få dækning for alle omkostninger, der med rimelighed kunne fordeles, og den normale værdi blev derfor fastsat på grundlag af den beregnede værdi for hver af de pågældende modeller. Denne beregnede værdi blev fastsat på samme grundlag som beskrevet i betragtning 23 i forordning (EØF) nr. 3262/90.

b) OEM (Original equipment manufacture)-salg

- (14) En eksportør fastholdt sin påstand om, at der ikke var sammenlignelige priser, da selskabet ikke solgte til OEM-kunder på hjemmemarkedet, men derimod eksporterede på OEM-basis til Fællesskabet; denne eksportør krævede således, at Kommissionen fastsætter en beregnet værdi, der omfatter en reduceret fortjenstmargen, med henblik på at foretage en sammenligning med selskabets eksportsalg på OEM-basis, og fremlagde nye kendsgerninger for at underbygge sin anmodning.

På grundlag af disse beviser finder Kommissionen, at denne koreanske eksportørs kunder i Fællesskabet køber varer på OEM-basis; de indkøber audiokassetter, der er fremstillet efter deres egne specifikationer (som i visse henseender afviger fra den koreanske producentens egne specifikationer), for at supplere deres egen produktion, sælger dem videre og påtager sig producentens fulde ansvar for varen. Den påståede forskel kom også klart til udtryk i de solgte mængder og prismønsteret.

Med henblik på den endelige afgørelse finder Kommissionen, at fortjenesten på producentens salg af eget varemærke, som anvendes ved beregningen af den normale værdi, bør nedsættes med

50 % i betragtning af importørens begrænsede omkostninger (f.eks. ingen kundeservice efter salg); dette udgør faktisk den forskel, der ville være mellem fortjenesten på salg af varer under eget varemærke og OEM-salg, hvis sidstnævnte salg havde fundet sted på det koreanske marked.

På baggrund af Kommissionens betragtninger som anført i ovenstående bekræfter Rådet Kommissionens undersøgelsesresultater og konklusioner.

c) Fortjeneste

(15) Var der som forklaret i betragtning 30 i forordning (EØF) nr. 3262/90 tale om et utilstrækkeligt fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet, blev det tillæg til dækning af fortjeneste, der skulle indregnes i den beregnede værdi, fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige fortjeneste, som andre eksportører opnåede på deres fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet.

(16) To eksportører fra Hongkong gjorde indsigelse mod det tal for fortjeneste, som Kommissionen havde anvendt, da de mente, at tallet var baseret på den fortjeneste, som en fuldt integreret producent i Hongkong opnåede, medens de selv ikke var integreret og faktisk hovedsagelig var engageret i samling af audiokassetter. De hævdede, at der burde anvendes en lavere fortjenstmargen for at afspejle denne forskel.

Rådet finder det i den forbindelse rimeligt at basere fortjenesten for de pågældende eksportører fra Hongkong på den fortjeneste, der er fastsat for fremstilling af en vare i samme forretningssektor, nemlig videokassetter, hvor disse eksportører udførte lignende aktiviteter, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 1768/89⁽¹⁾.

E. EKSPORTPRIS

(17) Rådet bekræfter Kommissionens undersøgelsesresultater og konklusioner såvel som dem, der er anført i betragtning 31 til 39 i forordning (EØF) nr. 3262/90, og hvortil ingen af de berørte parter havde vægtige kommentarer.

F. SAMMENLIGNING

(18) En eksportør klagede over størrelsen af de kreditomkostninger, der blev trukket fra hjemmemarkedspriserne ved fastlæggelsen af den normale værdi, og hævdede, at beløbet var lavere end hans faktiske udgifter.

Kommissionen finder, at de påståede kreditomkostninger delvis er relateret til salg af andre varer end audiokassetter og derfor bør nedsættes i forhold til salget af audiokassetter alene i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

G. DUMPINGMARGEN

(19) Ved en sammenligning af den normale værdi for modeller solgt på hjemmemarkedet og fremstillet

af producenter/eksportører, som deltog i undersøgelsen, og eksportpriserne for sammenlignelige modeller i hvert enkelt tilfælde fremgår det af den endelige undersøgelse af kendsgerningerne, at der finder dumping sted i forbindelse med audiokassetter fra Japan, Republikken Korea og Hongkong, som sælges af otte berørte eksportører, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og prisen ved eksport til Fællesskabet.

(20) Den vejede gennemsnitlige margin var forskellig alt efter eksportør og udgjorde udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse:

— Japanske eksportører:

— Fuji	64,2 %
— TDK	48,2 %
— Maxell	47 %
— Denon Columbia	44,5 %

— Koreanske eksportører:

— Goldstar	9,2 %
— Sunkyong Magnetics	2,6 %

— Hongkongsk eksportør:

— Yee Keung	2,4 %
-------------	-------

(21) For Saehan Media, Sunnam, Keum Sahn Electronics (Korea), Tomei Magnetics, Swire, Magnetic Enterprise and Forward Electronics (Hongkong) konstateredes der ingen dumping.

(22) For de eksportører, der ikke gav sig til kende i forbindelse med undersøgelsen, eller som kun samarbejdede delvis med Kommissionen, blev dumpingmargenen fastlagt på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger som forklaret i betragtning 50 og 51 i forordning (EØF) nr. 3262/90, og det blev anset for påkrævet at anvende den højeste dumpingmargen på 64,2 % for Japan, 9,2 % for Korea og 2,4 % for Hongkong for denne gruppe af eksportører.

Rådet bekræfter ovenstående resultater og konklusioner.

H. SKADE

1. Kumulation

(23) I forbindelse med den foreløbige undersøgelse fandt Kommissionen, at virkningerne af importen fra Japan, Korea og Hongkong skulle kumuleres. Eksportørerne reagerede i vid udstrækning på Kommissionens foreløbige undersøgelsesresultater. De hævdede, at de forskelle med hensyn til forbrugernes godkendelse af varen, markedssegmentering og prismønstre, som bekræftedes i den foreløbige undersøgelse mellem de japanske og de koreanske eksportvarer, burde have bevirket, at Kommissionen ikke tog hensyn til kumulationen af importen af varer fra Japan, Korea og Hongkong med henblik på at vurdere skaden.

⁽¹⁾ EFT nr. L 174 af 22. 6. 1989, s. 1.

- (24) Kommissionen bekræfter sit standpunkt som anført i betragtning 78 i forordning (EØF) nr. 3262/90, at de koreanske eksportører på den ene side i vid udstrækning konkurrerer på prisen alene ved salg af varer fremstillet efter samme standardteknologi og uden væsentlige forskelle i features og kvalitet, medens tendensen hos de japanske eksportører på den anden side nu går mere i retning af at konkurrere på andre parametre end prisen, navnlig med varemærke, markedsføring features og formgivning som vigtigste markedsføringsstrategi.

Det er midlertid normal praksis, at Fællesskabets institutioner kumulerer importen fra flere lande, når de importerede varer og samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet opfylder følgende kriterier:

- de kan erstatte hinanden
- de sælges eller udbydes til salg på samme geografiske markeder
- de har fælles eller tilsvarende distributionskanaler
- de udbydes samtidig på markedet
- der er ikke tale om ubetydelige mængder.

- (25) Anvendelse af disse kriterier giver ikke mulighed for at opstille en klar skillelinje mellem audiokassetter fra Japan og Korea. Ud over identiteten mellem de grundlæggende fysiske egenskaber, formål og brug af audiokassetter, uanset hvor de stammer fra, er der i meget vid udstrækning tale om kommerciel ombyttelighed og konkurrence mellem de forskellige modeller af audiokassetter; det fremgår af den kendsgerning, at de japanske eksportører sælger audiokassetter i Fællesskabet, som både er fremstillet i Japan og Korea, uden at forbrugerne har en forskellig opfattelse af disse varer som følge af deres forskellige oprindelse.

Den lille mængde audiokassetter indført fra Hongkong, som det konstateredes solgtes til dumpingpriser, havde ikke nogen mærkbar indvirkning på den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Dumpingimporten fra Hongkong udgjorde i 1988 en meget lille del af markedet i Fællesskabet, og mærkepræference fandtes næsten ikke. Importen fra Hongkong bør derfor ikke kumuleres, da den ikke bidrager til at påføre væsentlig skade.

Rådet bekræfter ovennævnte resultater og konkluderer følgelig, at virkningerne af den japanske og den koreanske eksport må vurderes samlet.

2. Virkningerne af dumpingimporten

- (26) Kommissionen konkluderede i sin foreløbige undersøgelse, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet havde lidt væsentlig skade, hvilket specielt gav sig udslag i tab af markedsandele, prisudhuling, utilstrækkelig fortjeneste og tab af arbejdspladser. Den baserede sin afgørelse på følgende kendsgerninger:

- importen af audiokassetter fra Japan og Korea steg hurtigere end forbruget i Fællesskabet, nemlig fra 149 mio. enheder i 1985 til 205 mio. enheder i 1988, dvs. med 38 %. Importen fra Japan steg fra 142 mio. enheder til 154 mio. enheder i denne periode, medens importen fra Korea steg fra 7 mio. enheder til 51 mio. enheder
- importen af audiokassetter fra Hongkong steg fra 4,9 mio. enheder i 1985 til 7 mio. enheder i 1988
- markedsandelen for den samlede dumpingimport fra Korea og Japan steg med 3 % mellem 1985 og 1988, nemlig fra 43,5 % til 46,4 %. For så vidt angår Hongkong var markedsandelen stabil (1,5 % i 1985 og 1,6 % i 1988)
- de klagende producenters salgspriser i Fællesskabet faldt betydeligt i perioden fra 1985 til 1988
- fællesskabsproducenterne var i perioden fra 1985 til 1988 ikke i stand til at øge deres produktion væsentligt, og deres salg faldt med 8,5 % i denne periode trods en stigning på 30 % i det samlede forbrug
- mellem 1985 og 1988 registrerede erhvervsgrenen i Fællesskabet til stadighed tab på omsætningen. Den lille forbedring i fortjenesten i 1988 lader til at være resultatet af opgivelsen af de tabsgivende modeller, hvilket indebar en yderligere indskrænkning af erhvervsgrenens salg og tilstedeværelse på markedet
- omkostningsbesparende foranstaltninger betød en nedgang i beskæftigelsen på ca. 23 % mellem 1985 og 1988 inden for den arbejdsstyrke, der var beskæftiget med fremstilling af audiokassetter i Fællesskabet
- for et stort antal transaktioners vedkommende blev der konstateret store prisunderbud hos de koreanske eksportører og betydelige prisunderbud hos de japanske eksportører på det tyske marked, hvor fællesskaberhvervsgrenen stadig tegnede sig for en stor andel af markedet.

(27) Der er ikke indgivet nye oplysninger vedrørende disse konstateringer til Kommissionen, men de pågældende eksportører gjorde på flere punkter indsigelse mod afgørelserne vedrørende de skadelige virkninger.

(28) En eksportør hævdede, at det var misvisende at anvende gennemsnitstal for hele den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, da de dækker over modstridende underliggende tendenser hos de to største fællesskabsproducenter, hvilket burde have medført, at skadens omfang blev fastsat for hver enkelt producent. Rådet kan ikke acceptere dette argument, da ordene i forbindelse med fastsættelse af, om der er forvoldt den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skade, skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88 som en henvisning til fællesskabsproducenternes produktion som en helhed.

(29) En eksportør fremførte også, at en af fællesskabsproducenterne ikke led væsentlig skade og derfor burde være holdt uden for vurderingen af skadens omfang på grund af en påstået sund rentabilitet. Rådet kan ikke acceptere dette synspunkt og erindrer som anført i betragtning 28 om, at den skade, der er forvoldt den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, fastlægges samlet på grundlag af økonomiske faktorer vedrørende erhvervsgrenens situation som helhed.

Rådet skal desuden bemærke, at flere faktorer vedrørende denne fællesskabsproducent var en klar tilkendegivelse af, at der forvoldes væsentlig skade, såsom en fortjenstmargen, som faktisk lå under gennemsnittet, og en lav samlet fortjeneste opnået på bekostning af tilbagetrækning af tabsgivende modeller fra markedet.

(30) Det blev også hævdet, at Kommissionens resultater vedrørende produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse og salg ikke kun henviste til produktionen i Fællesskabet, men også omfattede audiokassetter, fremstillet af fællesskabsproducenterne i dens oversøiske produktionsanlæg og solgt i Fællesskabet.

Som angivet i Kommissionens foreløbige resultater ophørte sådanne aktiviteter fuldstændigt i 1988, hvilket er endnu et tegn på, at der forvoldes væsentlig skade. Medens fællesskabsindustrien arbejdede med fuld kapacitet i 1985 og derfor besluttede at imødekomme efterspørgslen ved at øge produktionskapaciteten i Fællesskabet og samtidig forsyne markedet i Fællesskabet med varer fremstillet i de oversøiske produktionsanlæg, bevirkede den efterfølgende nedgang i salget i tydelig kontrast til optimismen på markedet, at erhvervsgrenen måtte lukke disse oversøiske anlæg og bære

omkostningerne ved produktionsfaciliteter, der i stadig højere grad lå stille.

(31) En anden eksportør hævdede, at der burde være taget hensyn til det italienske marked i prisunderbudsanalysen, da selskabet solgte den største mængde audiokassetter i Italien. Det bør imidlertid bemærkes, at Kommissionen som forklaret i betragtning 66 i forordning (EØF) nr. 3262/90 udvalgte de tre største markeder i Fællesskabet, som omfatter over 70 % af salget i Fællesskabet, hvilket er det mest repræsentative salg af audiokassetter i Fællesskabet. Kommissionen konstaterede til gengæld, at eksportørernes og fællesskabsproducenternes salg og prismønstre på andre markeder ikke var repræsentative for markedet i Fællesskabet som helhed.

(32) På grundlag af ovennævnte konklusion og Kommissionens undersøgelsesresultater som anført i forordning (EØF) nr. 3262/90 er Rådet af den opfattelse, at der forvoldes den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade i den betydning, hvori dette udtryk anvendes i artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

3. Årsagen til skade

a) *Virkningerne af dumpingimporten*

(33) Kommissionen konstaterede i sin foreløbige undersøgelse, at stigningen i dumpingimporten faldt sammen med en betydelig nedgang i markedsandele og fortjeneste for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvilket indtrådte samtidig med prisfald og prisunderbud for de audiokassetter, der fremstilles af producenterne i Fællesskabet. Det blev specielt bemærket, at den pågældende erhvervsgren befandt sig i et dilemma, da den på samme tid måtte modstå dumpingimporten fra Japan på markedet for varer af højere kvalitet og dumpingimporten fra Korea på markedet for varer af lavere kvalitet, hvor konkurrencen især førtes på priserne. Kommissionen konkluderede derfor, at dumpingimporten, særskilt betragtet, forvoldte den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

(34) For så vidt angår importen af varer fra Hongkong, fastslår Rådet, at dumpingimporten fra Hongkong ikke kan have forvoldt den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade på grund af dens ringe omfang og manglen på præference for dens varemærker på markedet i Fællesskabet.

(35) For så vidt angår importen af japanske og koreanske varer blev der fremført flere argumenter, mest af de japanske eksportører. De gjorde indsigelse mod Kommissionens foreløbige undersøgelsesresultater og hævdede, at deres varer ikke kunne

holdes ansvarlige for at forvolde skade, da markedsandelen for de varer, de eksporterede, faldt fra 42 til 35 % mellem 1985 og 1988 og hovedsagelig er blevet erstattet med varer fremstillet af deres datterselskaber i Fællesskabet. Ifølge disse eksportører kunne de skadelige virkninger kun tillægges dumpingimporten fra Korea eller virkningerne af ikke-dumpet salg i Fællesskabet, som Kommissionen havde overset, såsom salg af audiokassetter fremstillet af deres producerende datterselskaber i Fællesskabet.

- (36) Rådet kan ikke godtage disse argumenter. Hvis dumpingimporten fra Japan betragtes adskilt fra dumpingimporten fra andre lande, bekræftes de fremførte argumenter ikke af kendsgerningerne. Der er tale om en vis nedgang i markedsandelen for dumpingeksporten fra Japan, men de japanske eksportører tegnede sig i 1988 for en meget stor del af markedet i Fællesskabet (35 %, hvilket er næsten det dobbelte af fællesskabsproducenternes markedsandel), og de har i absolut værdi øget deres eksport af dumpingvarer med 8 %.

Rådet finder endvidere som forklaret i betragtning 27, at virkningerne af dumpingimporten fra Japan og Korea bør analyseres kumulativt. En sådan analyse viser en stigning på 38 % i dumpingimporten og på 3 % i markedsandelen.

b) *Virkningerne af andre faktorer*

- (37) En eksportør hævdede, at Kommissionen i sine foreløbige resultater ikke havde taget hensyn til virkningerne af audiokassetter fremstillet af producenterne i Fællesskabet og solgt til eksport til tredjelande. Kommissionen bemærker, at eksporten af audiokassetter mellem 1985 og 1988 steg fra 11 mio. enheder til 21 mio. enheder, medens der var en nedgang i fællesskabsproducenternes salg fra 94 mio. enheder til 86 mio. enheder; dette viser imidlertid kun, at den pågældende erhvervsgren reagerede hensigtsmæssigt på virkningerne af dumping ved at udvikle nye markeder, som ikke var berørt af illoyal konkurrence. Hvis der ikke tages hensyn til den produktion, der var bestemt til eksport, faldt fællesskabsproducenternes produktion faktisk i den pågældende periode, hvilket er endnu et tegn på, at der er forvoldt skade.
- (38) Det blev også fremført, at den skade, der forvoldtes en af klagerne, skyldtes en forkert kommerciel beslutning, da selskabet sænkede sine priser i et

forsøg på at sælge sine varer på markedet for varer af lavere kvalitet.

Rådet kan ikke godtage dette argument: den pågældende fællesskabsproducents gode resultater i andre sektorer viser i mangel af bevis for det modsatte, at selskabets handelspolitik var rigtig, for så vidt som det besluttede at sænke sine priser i et forsøg på at fastholde markedsandelen på trods af presset fra dumpingimporten.

- (39) Rådet konkluderer, at andre faktorer, herunder også de japanske eksportørers datterselskabers salg, kan have haft negative virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Den skadelige virkning af dumpingimporten er blevet betragtet og beregnet separat fra virkningen af disse andre faktorer. Tabet i omsætning for Fællesskabets erhvervsgren kan beregnes til cirka 42 mio. ECU; deraf skyldes omkring 22 mio. ECU dumpingimporten i undersøgelsesperioden. Således kan skaden ikke skyldes værdien af produktionen i Fællesskabet af japanske eksportører, som beløber sig til omkring 17 mio. ECU eller importen til ikke-dumpingpriser på 2 mio. ECU. Dette ændrer dog ikke den kendsgerning, at dumpingimporten havde en tydelig negativ indvirkning på situationen for erhvervsgrenen, og at denne indvirkning, særskilt betragtet, må anses for at være væsentlig.

På grundlag af de kendsgerninger, der er anført i betragtning 30 til 32, bekræfter Rådet Kommissionens resultater, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet ikke var i stand til at forsvare sine priser, varemærkepræference og salg mod de japanske eksportører; disse var i stand til at finansiere store salgsudgifter takket være deres høje fortjeneste på et hjemmemarked uden udenlandsk konkurrence og det store salg som følge af dumpingpriserne og kunne tvinge fællesskabsproducenterne til at sænke deres priser, specielt på disses vigtigste nationale marked, hvor der konstateredes et betydeligt prisunderbud.

Rådet finder ligeledes, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet måtte afbøde virkningerne af dumpingimporten fra Korea og ikke var i stand til at imødegå de lave dumpingpriser uden endeligt at underminere sin egen fortjeneste og ødelægge enhver mulighed for at tage kampen op mod de japanske varer på de højere kvalitetsniveauer.

Rådet bekræfter derfor Kommissionens undersøgelsesresultater vedrørende importen af varer fra Korea og Japan og konkluderer, at denne import særskilt betragtet har forvoldt væsentlig skade.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (40) I sin foreløbige undersøgelse overvejede og afvejede Kommissionen fællesskabserhvervsgrenens, forbrugernes og andre berørte industriers og parterers interesser. Af de grunde, der er angivet i betragtning 95 til 104 i forordning (EØF) nr. 3262/90, konkluderede den, at hensynet til Fællesskabets interesser alt taget i betragtning kræver, at der ydes den pågældende erhvervsgren beskyttelse mod illoyal konkurrence fra dumpingimporten.
- (41) En eksportør gjorde gældende, at en af klagerne AGFA's tilbagetrækning fra denne sektor i 1990 og en anden klager BASF's overtagelse af dennes aktiviteter ville føre til omkostningsbesparelser og rationaliseringer, som kun kunne forbedre fortjenstmulighederne for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet og således gøre beskyttelsesforanstaltninger unødvendige og i modstrid med Fællesskabets interesser.
- (42) Rådet finder tværtimod, at disse kendsgerninger understreger nødvendigheden af, at der vedtages beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre andre fællesskabsproducenter i at forsvinde.

Rådet bekræfter derfor Kommissionens konklusion om, at det er i Fællesskabets interesse at indføre antidumpingforanstaltninger for at afhjælpe de skadelige virkninger af importen fra Japan og Korea.

J. TOLD

- (43) Flere eksportører anfægtede den metode, som Kommissionen anvendte til at fastsætte skadesmargenen for hver enkelt eksportør. De hævdede, at meningen med at fastsætte fællesskabsproducenternes prisstigninger var at kompensere for tidligere tab af markedsandele og ikke at afhjælpe den nuværende skade.

Herudover hævdede de, at denne fastsættelse ikke tog højde for de andre faktorer, som kunne have medvirket til den nuværende utilfredsstillende situation for Fællesskabets erhvervsgren.

Kommissionen kan ikke acceptere disse argumenter.

Kommissionen minder for det første om, at selve formålet med Fællesskabets antidumpinglovgivning er at modvirke dumping og materiel skade forårsaget heraf. Følgelig har Fællesskabets institutioner beføjelse til at pålægge antidumpingtold svarende til omfanget af den påviste dumping. Hertil kommer imidlertid, at det yderligere er institutionernes ansvar at undgå foranstaltninger, som kan få

overordentlige konsekvenser. Ifølge artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2423/88 skal sådanne foranstaltninger »være mindre end« dumpingmargenen, »hvis en sådan lavere told er tilstrækkelig til at fjerne skaden«. Dette indebærer en vurdering af og en prognose over, hvilken fremtidig indvirkning sådanne antidumpingforanstaltninger vil have på Fællesmarkedet, hvilket pr. definition må udgøre et skøn. En sådan vurdering, for hvilken lovgivningen ikke fastlægger nogen retningslinjer, skal være rimelig og tage højde for de særlige omstændigheder, som gør sig gældende fra sag til sag.

Det er under hensyn til dette ansvar, at Kommissionen er af den opfattelse, at det i nærværende tilfælde er rimeligt at skønne, at fjernelsen for visse eksportørers vedkommende af hele dumpingmargenen sandsynligvis ville gå for vidt, eftersom den heraf følgende prisstigning ville betyde et for stort handicap og muligvis helt eliminere dem fra det pågældende marked.

Kommissionen konkluderede derfor på baggrund af den alvorlige skade, som var blevet påført Fællesskabets erhvervsgren over en årrække og dens nuværende svækkede situation, at det for at rette op på den skadelige virkning af denne dumping mindst var nødvendigt at sikre, at den kunne opnå en rimelig fortjeneste kombineret med et rimeligt salgsvolumen.

- (44) Hvad angår denne fortjeneste har Kommissionen i dens foreløbige konklusioner fastsat 12 % som værende rimeligt.

En eksportør var ikke enig i den målfortjeneste på 12 %, som Kommissionen havde fastsat, og hævdede, at en audiokassette er et udviklet produkt, der ikke kræver store forsknings- og udviklingsudgifter, som skal finansieres ved fortjeneste. Kommissionen finder tværtimod, at en fortjeneste på 12 % er rimelig i betragtning af betydningen af markedsførings- og reklameudgifterne på dette marked i Fællesskabet og nødvendigheden af hele tiden at forbedre audiokassetternes features og formgivning for at tiltrække kunderne. Dette argument understøttes af, at flere af de pågældende eksportørers fortjeneste på hjemmemarkedet er langt højere end denne sats. Rådet bekræfter dette synspunkt.

Hvad angår en rimelig omsætning mener Kommissionen ikke, som forklaret i sine foreløbige konklusioner, at det er hensigtsmæssigt at anvende omsætningen i Fællesskabets erhvervsgren i referenceperioden (dvs. 1988), eftersom denne omsætning var kraftigt påvirket af den påviste dumping. Derfor er beregningen af den påkrævede told baseret på salget i Fællesskabets erhvervsgren i 1985. Dette år kan betragtes som værende mere normalt, selv om salgsvolumenet i denne periode også meget vel kan

have været negativt påvirket af dumpet import eller andre faktorer, og selv om markedet har udviklet sig med tilgangen af nye leverandører.

- (45) Flere eksportører gjorde også indsigelse mod, at skadesmargenen for hver enkelt eksportør blev justeret efter hver enkelt eksportørs mængde af eksporterede dumpingvarer i forhold til de andres. Det hævdedes, at den forholdsmæssige mængde dumpingimport ikke har nogen forbindelse med den skade, der er påført erhvervsgrænsen i Fællesskabet, og at justeringen er baseret på en vilkårlig faktor, som ikke afspejler hver enkelt eksportørs virkelige position.
- (46) Rådet kan ikke acceptere dette synspunkt. Det må således fastslås, at omfanget af dumpingimporten er en af de kritiske skadefaktorer, og der er således taget hensyn hertil ved fastsættelsen af, hvilken told — lavere end dumpingmargenen — der ville være tilstrækkelig til at afhjælpe skade i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2423/88. Den faktor, der anvendes ved justeringen, nemlig en svingning på 20 % af skadesmargenen over og under den gennemsnitlige margin alt efter hver enkelt eksportørs eksportmængde, er langt fra at være urimelig, og er fastsat af Kommissionen på grundlag af skadesresultaterne (såsom udviklingen i mængde og markedsandel for dumpingimporten og erhvervsgrænsen i Fællesskabet) som et rimeligt skøn over betydningen af omfanget af dumpingimport for den påførte skade.
- (47) Det fremførtes også, at justeringen snarere burde baseres på omfanget af salget i Fællesskabet af audiokassetter til dumpingpriser end på dumpingimportens omfang. Rådet finder imidlertid, at en sådan justering kun kan baseres på importmængden, da salget i Fællesskabet af disse importerede varer kan svinge i perioder på grund af lageropgørelser eller overførsler mellem datterselskaber og således ikke er repræsentativt for de skadelige virkninger af dumpingimportens omfang.
- (48) Det er endelig Kommissionens opfattelse, at den enkelte foreløbigt fastsatte skadesmargin bør udtrykkes som en procentdel af de importerede varers cif-værdi for at fastslå, hvor stor en endelig told der skal indføres.

Med henblik herpå blev hver enkelt eksportørs vejede gennemsnitlige pris ved salg til første uafhængige køber omregnet til den gennemsnitlige cif-værdi af dette salg. Den enkeltes skadestærskel blev så udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige videresalgspris for hver enkelt eksportør på cif-niveau. Resultatet af denne beregning er den prisforhøjelse ved Fællesskabets grænse, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, der forvoldes af hver enkelt eksportør.

- (49) Rådet bekræfter Kommissionens ovenstående resultater og konkluderer, at på grundlag af ovenstående og den skadesberegningens metode, der er beskrevet i betragtning 105 til 109 i forordning (EØF) nr. 3262/90, bør den told, der skal indføres, være lig

med dumpingmargenen for alle de eksportører, der er nævnt i betragtning 21, undtagen de eksportører, hvis dumpingmarginer er større end skadesniveauet, og for hvilke følgende antidumpingtold er nødvendig for at afhjælpe de skadelige virkninger :

Fuji	15,2 %
Denon Columbia	18,7 %
Maxell	21,8 %
Sony	23,4 %
TDK	25,5 %

- (50) For andre selskaber, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, eller som afslog at give Kommissionen fuld adgang til de oplysninger, som den anså for at være nødvendige for en efterprøvelse af selskabets bøger, finder Rådet, at det vil være passende at indføre den højeste beregnede told, nemlig 25,5 % for varer med oprindelse i Japan og 9,2 % for varer med oprindelse i Korea. Det ville være en belønning af manglende samarbejdsvilje at antage, at tolden for disse producenter/eksportører skulle være lavere end den højeste fastsatte antidumpingtold.

K. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

- (51) I betragtning af de konstaterede dumpingmarginer og den væsentlige skade, der er påført den pågældende erhvervsgrænse i Fællesskabet, anser Rådet det for påkrævet, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told, der indføres.
- (52) Med hensyn til de eksportører, hvis dumpingvarer ikke forvoldte væsentlig skade, skal den midlertidige told, der er opkrævet, frigives i sin helhed. Midlertidig antidumpingtold, der er opkrævet, eller sikkerhed, der er stillet for audiokassetter, som ikke er omfattet af den endelige antidumpingtold, bør ligeledes frigives —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

- Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af audiobånd i kassetter, henhørende under KN-kode ex 8523 11 00 (Taric-kode 8523 11 00*10) med oprindelse i Japan og Republikken Korea.
- Tolden, som beregnes af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til :
 - 25,5 % for audiobånd i kassetter med oprindelse i Japan (Taric-tillægskode 8487), med undtagelse af importen af audiobånd i kassetter, som fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af følgende selskaber, for hvilke tolden fastsættes til :

- Sony : 23,4 % (Taric-tillægskode 8483)
 - Maxell : 21,8 % (Taric-tillægskode 8484)
 - Denon : 18,7 % (Taric-tillægskode 8486)
 - Fuji : 15,2 % (Taric-tillægskode 8485)
- b) 9,2 % for audiobånd i kassetter med oprindelse i Republikken Korea (Taric-tillægskode 8488), med undtagelse af importen af audiobånd i kassetter, som fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af følgende selskab, for hvilket tolden fastsættes til :
- Sunkyoung Magnetics Ltd (SKM) : 2,6 % (Taric-tillægskode 8489).
3. Ingen af todsatserne gælder for importen af de i stk. 1 omhandlede varer, som fremstilles og sælges til eksport af følgende koreanske selskaber :
- Saehan Media Co., Seoul (Taric-tillægskode 8490)
 - Sungnam Electronics Co. Ltd, Seoul (Taric-tillægskode 8490)
 - Keum Sahn Electronics Co. Ltd, Kyung Do (Taric-tillægskode 8490).
4. I denne forordning forstås ved audiobånd i kassetter audiokassetter af længde 100 mm, bredde 64 mm og tykkelse 12 mm, med en tolerance på ca. ± 2 mm.

5. Er det eksporterende selskab ikke det samme som det producerende selskab, anvendes den sats, der gælder for det producerende selskab.

6. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EØF) nr. 3262/90, opkræves endeligt med en sats svarende til den endelige told, der er indført. Beløb, der er stillet som sikkerhed, og som overstiger den endelige told, frigives.

Artikel 3

Antidumpingproceduren vedrørende importen af audiobånd i kassetter med oprindelse i Hongkong afsluttes. Beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EØF) nr. 3262/90, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 1991.

På Rådets vegne

J. F. POOS

Formand